

Էլմ. 252

1. Ի՛նչ մութ էր գիշերն, որ պատած էր հոգիս,
 Ի՛նչ խոր էր տառապանքն իմ Փրկչիս,
 Երբ որ անցավ հոգվույս ալեկոծ ծովեն,
 Ցրվեց խավարն ու սիրտս ըրավ շեն:

Մինչև Գողգոթա գնաց ինձի համար,
 Ինձի համար, ինձի համար,
 Մինչև Գողգոթա գնաց ինձի համար,
 Մեռավ, որ ինձ կյանք տար:

2. Մեղքիս տակ դողալով՝ ընկա ոտքերուն,
 Անծանոթ էր ինձ ձրի փրկություն,
 Հուզիչ ձայն մը ըսավ. «Փարատե՛ վախերդ,
 Հիսուս ներեց բոլոր քո մեղքերդ»:

3. Հիանալի սեր մէր Հիսուս ցույց տվավ,
 Գահը թողելով՝ Գողգոթա եկավ,
 Հնձանի մեջ կոխեց Ինքն առանձին,
 Անհուն փա՛ռք սուրբ անվան իմ Փրկչին: